

ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ,
**μετά Κανόνος του Αγίου Λαζάρου,
το εσπέρας της 7ης Απριλίου 2023.**

Ίερεὺς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Άμήν.

Το Τρισάγιον.

Άγιος ὁ Θεός, Άγιος Ἰσχυρός, Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (Ἐκ γ'**).**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ὅαγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
 ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
 Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.
 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
 πονηροῦ.
Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ν' (50).

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆσῃ ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
 - διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 - βῆσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἴκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
- **τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.**

Ψαλμός ξθ' (69).

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἄγαλλιάσθωσαν καὶ εύφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός είμι καὶ πένης, ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εῖ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμός ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἥλπισα· Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού είμι.

Μικρά Δοξολογία.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμεν σε, εύλογοῦμέν σε, προσκυ νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εύλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε,
ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι
ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.**

Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

**Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ,
τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ
φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα,
όμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

**Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν
κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου
καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**

Σταυρωθέντα τε ύπερ ήμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

Όμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἄμήν.

”Αξιόν ἔστιν, ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κανόνας του Αγίου Λαζάρου.

’Ωδὴ α' Ἡχος α' Ο Είρμος.

«Ωδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ύψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται».

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Νεκρὸν τετραήμερον ἔξαναστήσας, Σωτήρ μου τὸν Λάζαρον, τῆς φθορᾶς ἀπήλλαξας, βραχίονι ύψηλῷ, καὶ ἔδειξας ὡς δυνατός, τὴν ἔξουσίαν σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Φωνήσας τὸν Λάζαρον ἐκ τοῦ μνημείου, εύθὺς ἔξανέστησας, ἀλλ' ὁ Ἀδης κάτωθεν, πικρῶς ὡδύρετο, καὶ στένων ἔτρεμε Σωτήρ, τὴν

έξουσίαν σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐδάκρυσας Κύριε ἐπὶ Λαζάρῳ, δεικνύων τὴν σάρκωσιν, τῆς
οἰκονομίας σου, καὶ ὅτι φύσει Θεός, ὑπάρχων, φύσει καθ' ἡμᾶς,
γέγονας ἄνθρωπος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα καὶ τῆς Μαρίας, κατέπαυσας Κύριε, ἐκ
νεκρῶν τὸν Λάζαρον, ἔξαναστήσας Σωτήρ, καὶ δείξας ἔμπνουν τὸν
νεκρόν, τῇ ἔξουσίᾳ σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τῷ νόμῳ τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης, ἡρώτησας Δέσποτα, ποῦ
τέθειται Λάζαρος; δεικνύων πᾶσι Σωτήρ, ἀνόθευτον τὴν πρὸς ἡμᾶς,
οἰκονομίαν σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὰ κλεῖθρα συνέτριψας τότε τοῦ Ἀδου, φωνήσας τὸν Λάζαρον, καὶ τὸ
κράτος ἔσεισας, τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἔπεισας πρὸ τοῦ Σταυροῦ,
τρέμειν σε μόνε Σωτήρ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Δεσμώτην τὸν Λάζαρον ὑπὸ τοῦ Ἀδου, κρατούμενον Δέσποτα, ὡς
Θεὸς προέφθασας, καὶ ἔλυσας τῶν δεσμῶν· τῷ σῷ γὰρ πάντα
Δυνατέ, ἥκει προστάγματι.

Δόξα ...

Πατέρα δοξάσωμεν, Γίὸν καὶ Πνεῦμα, Τριάδα ἀχώριστον, ἐν Μονάδι
φύσεως, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αὐτήν, ὡς ἔνα ἄκτιστον Θεόν,
δοξολογήσωμεν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἄτρέπτως ἐκύησας Παρθενομῆτορ, τὸν Κτίστην τῆς φύσεως ἐξ ἀγίου
Πνεύματος, κατ' εύδοκίαν Πατρός, γενόμενον ὅπερ ἐσμέν, δίχα
τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Ωδὴ β' Ἡχος α' Ο Είρμος.

«Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν Σωτῆρα
τοῦ Κόσμου, τὸν μόνον φιλάνθρωπον».

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Δόξα σοι, τῷ φωνήσαντι μόνον, καὶ ἐκ τοῦ τάφου, νεκρὸν
τεταρταῖον, τὸν φίλον ἐγείραντι Λάζαρον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
"Ηκουσε, τῆς φωνῆς σου ὁ ἄπνους, καὶ ψυχωθεὶς ἐκ νεκρῶν,
ἔξανέστη εὔθέως, δοξάζων σε Κύριε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Πρόσταγμα, ζωηφόρου φωνῆς σου, δεξάμενος ὀδωδῶς, ἔξηγέρθη
τοῦ τάφου, Σωτήρ μου ὁ Λάζαρος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
'Εδάκρυσας, ἐπὶ φίλῳ Σωτήρ μου, πιστούμενος τοῦτον τὴν ἡμῶν, ὡς
ἐφόρεσας φύσιν, καὶ ἀνέστησας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
'Ετρόμαξεν, ὡς κατεῖδεν ὁ Ἄδης, παλινδρομοῦντα εὔθύς, τὸν
δεδεμένον κειρίαις, φωνὴ πρὸς τὴν ὥδε ζωήν.

Δόξα ...

'Εξέστησαν, τῶν Ἐβραίων οἱ δῆμοι, ὅτε φωνήσας Σωτήρ, ἔξανέστησας
λόγῳ, ὀδωδότα τὸν Λάζαρον.

Καὶ νῦν ...

'Εσείσθησαν, τὰ ταμεῖα τοῦ Ἅδου, ὡς ἐψυχοῦτο εὔθύς, κάτω
Λάζαρος, τότε τῇ φωνῇ, τοῦ ζωώσαντος

'Ωδὴ γ' Ἡχος α' Ο Είρμօς.

«Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεννήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας, αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾧ ἐστερέωσε, τὴν
Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἦν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο». (**Δίς**)

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Θαῦμα, ξένον καὶ παράδοξον! πῶς ὁ Κτίστης πάντων, ὅπερ οὐκ
 ἡγνόει, ὡς ἀγνοῶν ἡρώτα. Ποῦ κεῖται ὃν θρηνεῖτε; ποῦ τέθαπται
 Λάζαρος, ὃν μετ' ὀλίγον ἐκ νεκρῶν, ζώντα ὑμῖν ἐξαναστήσω ἐγώ;

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Λίθον, ὃν σοι προσεκύλισαν, οἱ κηδεύσαντές σε, τοῦτον συγκινῆσαι,
 ὁ Ιησοῦς προστάξας, εὔθὺς ἀνέστησέ σε, φωνήσας σοι Λάζαρε·

Ανάστα δεῦρο πρός με, ἵνα τήν σὴν ὁ Ἄδης πτήξῃ φωνήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Μάρθα, καὶ Μαρία Κύριε, ὀδυρμοῖς ἐβόων· "Ιδε ὅν ἐφίλεις, τεταρταῖος ὅζει, εἰ ἡς ὥδε τότε, οὐκ ἔθνησκε Λάζαρος. Ἀλλ' ὡς ἀχώριστος παντί, τοῦτον εὔθὺς φωνήσας ἤγειρας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ράνας, ἐπὶ φίλῳ δάκρυα, δι' οἰκονομίαν, ἔδειξας τὴν σάρκα, τὴν ἐξ ἡμῶν ληφθεῖσαν, οὐσίᾳ οὐ δοκήσει, Σωτὴρ ἐνωθεῖσάν σοι, καὶ ὡς φιλάνθρωπος Θεός, τοῦτον εὔθὺς φωνήσας ἤγειρας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Οἴμοι, ὅντως νῦν ἀπόλωλα! ἐκβοῶν ὁ Ἄδης, οὕτω προσεφώνει, τῷ θανάτῳ λέγων· "Ιδοὺ ὁ Ναζωραῖος, τὰ κάτω συνέσεισε, καὶ τὴν γαστέρα μου τεμών, ἄπνουν νεκρόν φωνήσας ἤγειρε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ποῦ ἡ τῶν Ἑβραίων ἄνοια; ποῦ ἡ ἀπιστία; ἔως πότε πλάνοι; ἔως πότε νόθοι; ὄρατε τὸν θανέντα, φωνὴ ἐξαλλόμενον, καὶ ἀπιστεῖτε τῷ Χριστῷ; ὅντως υἱὸι τοῦ σκότους πάντες ὑμεῖς!

Δόξα ...

"Ἐνα τῆς Τριάδος οἶδά σε, εἰ καὶ ἐσαρκώθης, ἔνα καὶ δοξάζω, Υἱὸν σεσαρκωμένον, τὸν ἐκ τῆς Θεοτόκου, ἀσπόρως βλαστήσαντα, καὶ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἔνα Υἱὸν δοξολογούμενον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ξένον, καὶ φρικτὸν τὸ ὄραμα, ἐξ οἰκονομίας, ὅπερ προεώρων, οἱ ἀψευδεῖς Προφῆται, Παρθένον Θεοτόκον, ἀσπόρως μὲν κύουσαν, ἀφθόρως τίκτουσαν Θεόν, μένουσαν δὲ μετὰ τὸν τόκον ἀγνήν.

Ωδὴ δ' Ἡχος α' Ο Είρμος.

«Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, ἔστη ἐν τῇ τάξει αύτῆς, ὑψώθης Μακρόθυμε, ἐπὶ τοῦ Ξύλου, καὶ ἔπηξας ἐν αὐτῷ, τὴν Ἐκκλησίανσου».

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐδάκρυσας Κύριε, ἐπὶ Λαζάρῳ, δείξας ὅτι ἄνθρωπος εῖ, καὶ ἤγειρας Δέσποτα, τὸν τεθνεῶτα, καὶ ἔδειξας τοῖς λαοῖς, ὅτι Υἱὸς εῖ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ό απνους ἥκουσε, τὸ πρόσταγμά σου· Δεῦρο ἔξω Λάζαρε, δρομαῖος ἀνίστατο σὺν τοῖς σπαργάνοις, καὶ ἤλατο Ἀγαθέ, δεικνὺς τὸ κράτος σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα, καὶ τῆς Μαρίας, κατέπαυσας Χριστὲ ὁ Θεός, φωνήσας τὸν Λάζαρον, αὐτεξουσίως, συνήγειρας τῇ φωνῇ, καὶ προσεκύνησέ σοι.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Δακρύσας ὡς ἄνθρωπος, ἐπὶ Λαζάρῳ, ἔξήγειρας αὐτὸν ὡς Θεός, ἥρωτας· Ποῦ τέθαπται, ὁ τεταρταῖος; πιστούμενος Ἀγαθέ, τὴν ἐνανθρώπησίν σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τοῦ Πάθους τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ Σταυροῦ σου, γνωρίσαι βουληθεὶς Ἀγαθέ τοῦ Ἅδου τὴν ἄπληστον, γαστέρα ρήξας, ἀνέστησας ὡς Θεός, τὸν τετραήμερον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τίς οἶδε, τίς ἥκουσεν, ὅτι ἀνέστη, ἄνθρωπος νεκρὸς ὄδωδώς; Ἡλίας μὲν ἥγειρε, καὶ Ἐλισσαῖος, ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ὑμνοῦμέν σου Κύριε, τὴν δυναστείαν, ὑμνοῦμεν καὶ τὰ Πάθη Χριστέ· τῇ μὲν γὰρ ὡς εὔσπλαγχνος, ἐθαυματούργεις, τὰ δὲ οἰκονομικῶς, εἴλου ὡς ἄνθρωπος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Θεὸς εἶ καὶ ἄνθρωπος, ἐπαληθεύων, τοῖς πράγμασι τὰ ὄνόματα, ἐπέστης τῷ μνήματι, σαρκὶ ὁ Λόγος, καὶ ἥγειρας ὡς Θεός, τὸν τετραήμερον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐξέστησαν Δέσποτα, Ἐβραίων δῆμοι, ὡς εἶδον ἀναστάντα νεκρόν, ἐκ τάφου Λάζαρον, σὺν τῇ φωνῇ σου, καὶ ἔμειναν ἀπειθεῖς, τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα ...

Ἄνάρχως ἔξέλαμψας, ἐκ τοῦ Πατρός σου, ως εἴς τῆς Τριάδος Σωτήρ,
ἐν χρόνῳ, ἐκ Πνεύματος, παρθενικῶν σὺ προῆλθες αἰμάτων, σάρκα
λαβὼν ὁ ὑπερούσιος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἡ σύλληψις ἄσπορος τῆς Θεοτόκου, ὁ τόκος ἄνευ πάθους φθορᾶς·
Θεὸς γὰρ ἀμφότερα, θαυματουργήσας, ἐκένωσεν ἑαυτόν, ἵνα ἡμῖν
ἐνωθῇ.

΄Ωδὴ ε' Ἡχος α' Ο Είρμος.

«Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν
οὐ γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν
νεκρῶν ὑπάρχεις». (*Δίς*)

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ζωὴ ὑπάρχων Κύριε, καὶ φῶς ἀληθινόν, Λάζαρον νεκρὸν φωνήσας
ἀνέστησας· ως δυνατὸς γὰρ πᾶσιν ἔδειξας, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν
νεκρῶν ὑπάρχεις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὴν ἄστεκτόν σου πρόσταξιν, μὴ φέρων Ἰησοῦ, Ἀδης ὁ πολλοὺς
δεξάμενος ἔπτηξε, καὶ τεταρταῖον ὅντα Λάζαρον, σὺν τῇ φωνῇ
ζῶντα, καὶ οὐ νεκρὸν ἐδίδου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὸν χοῦν συνάψας πνεύματι, ὁ πάλαι τὸν πηλόν, πνεύματι ψυχώσας,
ζωῆς Λόγε λόγῳ σου, καὶ νῦν δὲ λόγῳ ἔξανέστησας, ἐκ τῆς φθορᾶς
φίλον, καὶ τῶν καταχθονίων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τῷ νεύματί σου Κύριε ἀνθέστηκεν οὐδείς· ὅτε γὰρ νεκρόν, ἐφώνεις
τὸν Λάζαρον, εὐθὺς ὁ ἄπνους ἔξανίστατο, καὶ τὰ δεσμὰ φέρων, ποσὶ
περιεπάτει.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

΄Ω Ίουδαίων ἄνοια! Ὡ πώρωσις ἔχθρῶν! τίς οἶδε νεκρὸν ἐκ τάφου
ἔγείραντα; Ἡλίας πάλαι ἔξανέστησεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, ἀλλ'
οὐδὲ τεταρταῖον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Άνείκαστε μακρόθυμε, ό πάντα δι' ήμᾶς, πράττων ὡς Θεός, καὶ πάσχων ὡς ἄνθρωπος, πάντας μετόχους ήμᾶς ποίησον, τῆς σῆς βασιλείας πρεσβείαις τοῦ Λαζάρου.

Δόξα ...

Προάναρχε, συνάναρχε, ὁμότιμε Τριάς, Πάτερ παντοκράτορ, Υἱέ,
Πνεῦμα ἄγιον, Μονὰς ἀγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ σῷζε,
πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον γαστέρα σου, ἡγίασεν Ἀγνή, σάρκα ἐξ αὐτῆς, λαβὼν ὁ ὑπέρθεος, ὁ ἐν Τριάδι προσκυνούμενος, ὁ ἐκ Πατρὸς Λόγος, καὶ σὺν τῷ Πνεύματι Θεός.

·Ωδὴ σ' Ἡχος α' Ο Είρμος.

«Ἄπέρριψάς με, εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ἔσωσάς με Σωτήρ,
δουλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας τὸν δεσμόν, τῶν ἀνομιῶν μου». (**Δίς**)

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἡρώτησας· Ποῦ είμι, ὁ πάντα γινώσκων, ἐδάκρυσάς με Σωτήρ, ὡς ἄνθρωπος φύσει, καὶ ἥγειράς με νεκρόν, τῷ προστάγματί σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐφώνησάς με ἐξ Ἀδου, Σωτήρ κατωτάτου, βοᾷ Λάζαρος, πρὸς σὲ τὸν λύτην τοῦ Ἀδου, καὶ ἥγειράς με νεκρόν, τῷ προστάγματί σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐνέδυσάς με Σωτήρ, τὸ πήλινον σῶμα, καὶ ἔπνευσάς μοι ζωήν, καὶ εἶδον τὸ φῶς σου, καὶ ἥγειράς με νεκρόν, τῷ προστάγματί σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐψύχωσας σύ, τὴν ἄπνουν μορφὴν τῆς σαρκός μου, συνέσφιγξάς με Σωτήρ, ὄστέοις καὶ νεύροις, καὶ ἥγειράς με νεκρόν, τῷ προστάγματί σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τὴν παμφάγον διαρρήξας, γαστέρα τοῦ Ἀδου, ἐξήρπασάς με Σωτήρ,
τῇ σῇ δυναστείᾳ, καὶ ἥγειράς με νεκρόν, τῷ προστάγματί σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐφόρεσάς μου Σωτήρ, τὸ φύραμα ὅλον, ἐφύλαξας δὲ ἀγνήν, τὴν

ἄχραντον μήτραν, ἐξ ἣς προῆλθες σαρκωθείς, εἴς ὧν τῆς Τριάδος.

Δόξα ...

Τριάς ἀγία δοξάζω, τὴν σὴν εύσπλαγχνίαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ὑμνῶ,
τὸν τρισάγιον[”]Υμνον, ἐλέησον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σὲ
ἀνυμνούντων.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντόν σου νηδύν, ὑπέδυ ὁ Λόγος, ἐτήρησε δὲ αὔθις, μετὰ
γέννησιν ταύτην, ἀγνήν Θεογεννῆτορ, θαῦμα ὅντως παράδοξον!

Ωδὴ ζ' Ἡχος α' Ο Εἰρμὸς.

«Τοὺς ἐν καμίνῳ Παιδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἥψατο, ούδε
παρηνώχλησε τὸ πῦρ, τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ
ηὐλόγουν λέγοντες· Εύλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐπὶ νεκρῷ ἐδάκρυσας Σωτήρ, φιλάνθρωπε, ἵνα δείξῃς πᾶσι τοῖς
λαοῖς, ὅτι Θεὸς ὧν, δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος ὥφθης, καὶ ἐκὼν ἐδάκρυσας,
τύπους ἡμῖν προτιθείς, ἐνδιαθέτου στοργῆς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ο τεταρταῖος Λάζαρος Σωτήρ, ὡς ἔκουσε, κάτω τῆς φωνῆς σου
ἀναστάς, ἀνύμνησέ σε, καὶ γεγηθὼς οὕτως ἐβόα· Σὺ Θεὸς καὶ
Κτίστης μου, σὲ προσκυνῶ καὶ ὕμνῶ, τὸν ἀναστήσαντά με.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Εἰ καὶ δεσμὰ περίκειμαι Σωτήρ, ὁ Λάζαρος, κάτωθεν ἐβόα Λυτρωτά,
ἄλλ' οὐδαμῶς, ἐν τῇ γαστρὶ μενῶ τοῦ Ἀδου, ἐὰν μόνον κράξῃς με·
Λάζαρε δεῦρο ἔξω· σὺ γάρ μου φῶς καὶ ζωή.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Παρακαλῶ σε Λάζαρε, φησίν, ἀνάστηθι, ἔξελθε τῶν κλείθρων μου
ταχύ, ἄπιθι οὖν· καλόν μοι γάρ ἔνα θρηνῆσαι, πικρῶς
ἀφαιρούμενον, παρὰ πάντας οὓς πρίν, πεινῶν κατέπιον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Καὶ τί βραδύνεις Λάζαρε; φησίν, ὁ φίλος σου, δεῦρο ἔξω κράζει
ἐστηκώς· ἔξελθε οὖν, ἵνα κάγὼ ἀνεσιν λάβω· ἀφ' οὗ γάρ σε ἔφαγον,
εἰς ἐμετὸν ἡ τροφή, ἀντικατέστη μοι.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τί οὐκ ἔγειρη Λάζαρε ταχὺ; ἀνέκραζε, κάτωθεν ὁ Ἄδης θρηνωδῶν, τί οὐκ εὔθυς, ἔξαναστὰς τρέχεις τῶν ὕδε; ἵνα μὴ καὶ ἄλλους μοι,
αἰχμαλωτίσῃ Χριστὸς ἔξαναστήσας σε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐθαυμαστώθης Δέσποτα Χριστέ, ἔξαισια, τότε ἐργασάμενος πολλά·
φῶς γὰρ τυφλοῖς, κωφῶν δὲ ὥτα, ἥνοιξας λόγω, καὶ τὸν φίλον
Λάζαρον, ἐκ τῶν νεκρῶν ὡς Θεός, φωνήσας ἤγειρας.

Δόξα ...

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὡδήν, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα, καὶ Υἱόν,
Πνεῦμα εὔθες, μοναδικὴν μίαν ούσιαν, ἢν τρισσῶς ὑμνήσωμεν·
Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ἡ Τριάς.

Kai vñv .. Θεοτοκίον.

Ως τῆς Τριάδος ἔνα σε Χριστέ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου
σαρκωθεὶς δίχα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἡνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς
φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν.

Ωδὴ η' Ἡχος α' Ο Εἱρμὸς.

«Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὅδωρ, τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν,
εὔλογεῖτε, ὑμνεῖτε, τὸν Κύριον».

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ο Ποιητὴς καὶ συνοχεὺς τῶν ἀπάντων, δι’ εὔσπλαγχνίαν, ἐν Βηθανίᾳ
ἐπέστη, ἐγείρων τὸν Λάζαρον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ο τεταρταῖος ὄδωδώς, καὶ κειρίαις συνειλημμένος, ἥλατο ἔμπνους ὁ
ἄπνους, φωνοῦντός σου Κύριε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τῶν Ἰουδαίων ὁ λαός, ὡς ἐώρα τὸν τεθνεῶτα, τῇ σῇ φωνῇ
ἀναστάντα, Χριστὲ διεπρίετο.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Οἱ σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς, Ἰουδαῖοι, τί ἀπιστεῖτε, τῇ τοῦ Λαζάρου
ἐγέρσει; Χριστοῦ τὸ ἐγχείρημα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἄγαλλιάσθω ἡ Σιών, καὶ ὑμνείτω τὸν Ζωοδότην, τὸν ἀναστήσαντα
λόγῳ, ἐκ τάφου τὸν Λάζαρον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Αἱ Στρατιαιὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ γένος, τῶν γηγενῶν σε ὕμνησεν, ὅτι
Σωτήρ μου, τὸν Λάζαρον ἥγειρας.

Δόξα ...

Σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεῦμα δοξολογῷ, καὶ ὑμῶν
ἀσιγήτως βοῶ, Τρισάγιε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Σὲ εὔλογῷ καὶ προσκυνῷ, τὸν τεχθέντα ἐκ τῆς Παρθένου, μὴ
χωρισθέντα τοῦ θρόνου, **τῆς ἀγίας δόξης σου.**

Ωδὴ θ' Ἡχος α' Ο Είρμος.

«Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ
θρόνων, καὶ ὑψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἐν οἷς
ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὑψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς
όδὸν εἰρήνης».

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ὑμνείτω τὸ θαῦμα, Βηθανίᾳ σὺν ἡμῖν· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐδάκρυσεν ὁ
Κτίστης, τὸν Λάζαρον ἀνιστῶν, νόμῳ φύσεως σαρκός, καὶ Μάρθας τὰ
δάκρυα λιπών, καὶ τὸν κλαυθμόν Μαρίας, εἰς χαρὰν μεταβαλών, τὸν
νεκρὸν ἐγείρει.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Πιστούμενος Λόγε, τὴν Ἀνάστασιν τὴν σήν, ἐκάλεσας τὸν Λάζαρον ἐκ
τάφου, καὶ ἥγειρας ὡς Θεός, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, Θεόν σε, καὶ
ἄνθρωπον ὄμοῦ, ἐν ἀληθείᾳ ὄντα, καὶ ἐγείραντα Ναόν, τὸν τοῦ
σώματός σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Συνέσεισας πύλας, καὶ μοχλοὺς τοὺς σιδηρούς, ἐφόβησας τὸν Ἀδην
τῇ φωνῇ σου, καὶ ἐπτηξε σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ θάνατος εὐθύς, ὡς εἶδον
τὸν Λάζαρον Σωτήρ, τὸν παρ' αὐτοῖς δεσμώτην, ψυχωθέντα τῇ
φωνῇ, καὶ ἔξαναστάντα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐξέστησαν πάντες, ὡς ἐώρων σε Σωτήρ, δακρύοντα, τὸν Λάζαρον
θανέντα, καὶ ἔλεγον οἱ δεινοί. "Ιδε πῶς αὐτὸν φιλεῖ, εὔθὺς οὗν
ἔφωνησας αὐτόν, καὶ ἀναστὰς ὁ ἄπνους, ἀφηρεῖτο τὴν φθοράν, τῷ
προστάγματί σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἐσείσθησαν πύλαι, συνετρίβησαν μοχλοί, ἐλύθησαν δεσμὰ τοῦ
τεθνεῶτος· ὁ Ἄδης δὲ τῇ φωνῇ, τῆς δυνάμεως Χριστοῦ, πικρῶς
ἀνεστέναξε, καὶ ἀνεβόα· Οἴμοι! Τίς καὶ πόθεν ἡ φωνή, ἡ νεκροὺς
ζωοῦσα;

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἄναστα ἐντεῦθεν, ὑπακούσας τῆς φωνῆς· ὁ φίλος σου γὰρ ἔξω προσφωνεῖ σε· οὗτός ἐστιν, ὁ τὸ πρὶν ἀναστήσας τοὺς νεκρούς· Ἡλίας μὲν ἥγειρε νεκρόν, καὶ Ἐλισσαῖος ἅμα, ἀλλ' αὐτὸς ἦν δι' αὐτῶν, καὶ λαλῶν καὶ πράττων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

‘Υμνοῦμέν σου, Λόγε, τὴν ἀνείκαστον ἴσχυν· ὄστέοις γὰρ καὶ νεύροις
τὸν θανέντα, ἥγειρας λόγω τῷ σῷ, ὡς τῶν ὅλων πλαστουργός, καὶ
τοῦτον ἀνέστησας Σωτήρ, ἐκ τῶν καταχθονίων, ὡς τῆς χήρας τὸν
υἱόν, τὸν ἐπὶ τῆς κλίνης.

Δόξα ...

Τριάς παναγία, Πάτερ ἄναρχε Θεέ, συνάναρχε Υἱέ, καὶ θεῖε Λόγε,
Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα ἄγιον Θεοῦ, τὸ ἐν καὶ τρισήλιον φάος, ἡ
συμφυὴς οὐσίᾳ· εἶς Θεὸς καὶ Κύριος, οἴκτειρον τὸν Κόσμον.

Kai vūv ... Θεοτοκίον.

‘Ο πάντα ποιήσας, ἐν σοφίᾳ Ἰησοῦ καὶ ὅλον με φορέσας ἐκ Παρθένου, καὶ ὅλος μένων ἀεί, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός, τὸ ἄγιόν σου Πνεῦμα Χριστέ, ἐπὶ τὸ ποίμνιόν σου, καταπέμψας ὡς Θεός, ἐπισκίασον ἡμᾶς.

‘Ο Είρμος.

«Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἐν οἷς

έπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἄνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς
όδὸν εἰρήνης».

Το Τρισάγιον

“Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**). ”

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ'**).**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου,
έλθετω ἡ βασιλεία Σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον·
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν·
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

΄Αμήν.

Κοντάκιον ˜Ηχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν.

΄Η πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωή, τοῦ Κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ μ').

΄Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.
Αὕτος Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς Σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον· τὰ σώματα ἄγνισον· τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον· τὰς ἐννοίας κάθαρον· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Σου Ἅγγελοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης·
ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
΄Αμήν.**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ονόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ιερεὺς: Ό Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ').

Καὶ σῶσον καὶ βοήθησον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εὔχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα

ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ Σου κυήσει ἐνώσασα,
καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς ούρανίοις
συνάψασα·

ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια·
ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς Σὲ προστρεχόντων καὶ πάντων τῶν
Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον·

μὴ βδελύξῃ με, τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς
καὶ λόγοις καὶ πράξειν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα,
καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ γνώμῃ δοῦλον γενόμενον·

Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως
σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ καὶ δέξαι μου τὴν
ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην Σοι δέησιν.

Καὶ τὸν Σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον,
τῇ μητρικῇ Σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον,
ἴνα ἀνοίξῃ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος·
καὶ παριδών μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα,
ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν Αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην
δόκιμον ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθής καὶ φιλάγαθος·

ἐν μὲν τῷ παρόντι βίᾳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἑναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με·

καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἔξοδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα·

ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως,
τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως,
καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ Σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα.

Ὕπαγε τοῦτον τὸν τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία Θεοτόκε,
διὰ τῆς Σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ
Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ,

τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὕπαγε τοῦτον τὸν τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ Αὔτοῦ Πατρὶ
καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Αὔτοῦ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Εὔχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος
καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὑπνου τῆς
ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας.
Παῦσον τὰς ὄρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ
πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα·

τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ
ύλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν,
καρδίαν νήφουσαν, ὑπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας
ἀπηλλαγμένον.

Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν

ταῖς ἐντολαῖς Σου καὶ τὴν μνήμην τῶν Σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς
ἀπαράθραυστον ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν Σὴν δοξολογίαν χάρισαι,

εἰς τὸ ὑμνεῖν

καὶ εὐλογεῖν

καὶ δοξάζειν

τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

**‘Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε,
προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ Σου καὶ Θεῷ ἡμῶν καὶ
αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ Σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ
Ἄγιον. Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι.

**Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.**

Ἐπὶ Σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα
καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ,
παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἦς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ
πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ Σὴν μήτραν θρόνον
ἐποίησε, καὶ τὴν Σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο.

Ἐπὶ Σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις δόξα Σοι.

Εὔχὴ εἰς τὸν φύλακα Ἀγγελον.

Ἄγιε Ἀγγελε, ὁ ἐφεστὼς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ ταλαιπώρου μου
ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπης με τὸν ἀμαρτωλόν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ
διὰ τὴν ἀκρασίαν μου· μὴ δώῃς χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι
κατακυριεῦσαι μου τῇ καταδυναστείᾳ τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος·

κράτησον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός μου, καὶ ὀδήγησόν με εἰς ὄδὸν σωτηρίας.

Ναί, ἄγιε Ἀγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ εἴ τι ἥμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρούσῃ νυκτὶ καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινι ἀμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἄξιον ἀναδεῖξαι με δοῦλον τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἄμήν.

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς ἔχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον
ἵνα κράζω σοι,

Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετά Σοῦ. εύλογημένη, Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εύλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου, ὅτι Σωτήρα ἔτεκες τῶν Ψυχῶν ἡμῶν (**ἐκ γ'**).

Τη πρεσβεία, Κύριε, πάντων των Αγίων και της Θεοτόκου, την Σήν ειρήνην δός ημίν και ελέησον ημάς, ως μόνος οικτίρμων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ'**).**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.**

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'**), εν ονόματι Κυρίου, Πάτερ ἄγιε, εύλόγησον.**

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Ἄμήν

Ó Ιερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν...

- Εὔξωμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
- Ὑπερ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.
- Ὑπὲρ εὔοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
 - Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
 - Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.
 - Ὑπερ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.
- Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοὶς ἀναξίοις εὕχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
 - Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
 - Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.
 - Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
- Εὔξωμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
- Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
 - Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἐαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, (**εκ γ'**).

**Είτα ψάλλεται
εἰς ἀργὸν εἱρμολογικὸν μέλος Ἡχος β'. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου.**

**Πάντων προστατεύεις, Ἄγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ
κραταιᾷ σου χειρί, ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν
κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ¹
πταισμάτων πολλῶν,**

**Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν
'Ρῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.**

**Δι' εὐχῶν των ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμην.